ΜΕΜ104 Γλώσσα Προγραμματισμού Ι

Μιχάλης Πλεξουσάκης 1 Δεκεμβρίου 2019

Μαθηματικά και Εφαρμοσμένα Μαθηματικά

Περιεχόμενα

- 1. Συμπερίληψη λίστας
- 2. Πλειάδες
- 3. Μορφοποίηση εξόδου
- 4. Αρχεία

Αν θέλαμε να κατασκευάσουμε μια λίστα με τα τετράγωνα των ακέραιων αριθμών στο διάστημα [1, 20] θα μπορούσαμε να γράψουμε, για παράδειγμα,

```
squares = []
for i in range(1,21):
    squares.append(i**2)
```

Ένας συντομότερος τρόπος ο οποίος επιτρέπει την εφαρμογή μιας πράξης στις τιμές μιας λίστας ή γενικότερα μιας ακολουθίας είναι η λεγόμενη συμπερίληψη λίστας (list comprehension):

```
squares = [i**2 for i in range(1, 21)]
```

```
Ο όρος for μπορεί να ακολουθείται από μια ή περισσότερες
εντολές if ή for οι οποίες εφαρμόζονται στις τιμές της
ακολουθίας που παράγονται από την πρώτη εντολή for. Για
παράδειγμα, η λίστα squares μετά την εκτέλεση της εντολής
squares = [i**2 \text{ for } i \text{ in range}(1, 21) \text{ if } i%3 == 0]
θα είναι η [9, 36, 81, 144, 225, 324].
Ακόμα, οι εντολές
L = [2, 'a', 3.1, 3, 'maria', 4.1, -9.0, 5]
print([x**2 for x in L if type(x) == int])
θα εκτυπώσουν τη λίστα [4, 9, 25].
```

Μπορούμε να εξάγουμε τα στοιχεία των φωλιασμένων λιστων από μια λίστα με

```
>>> L = [[1, 2, 3], [4, 5, 6], [7, 8]]
>>> M = [x for Y in L for x in Y]
>>> M
[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8]
```

Αν η λίστα περιέχει άλλα στοιχεία, όχι λίστες, χρησιμοποιούμε την εντολή **isinstance** για να τα προσπεράσουμε:

Οι πλειάδες (tuples) είναι διατεταγμένες ακολουθίες στοιχείων οποιουδήποτε τύπου. Οι τιμές τύπου tuple γράφονται ως στοιχεία διαχωρισμένα με κόμματα μέσα σε παρενθέσεις:

```
t1 = ()
t2 = (1,) # <-- Προσοχή!
t3 = (1, 'two', 3)
t4 = ('MEM104', 'Python I', ('Tuesday', 'Thursday'))
```

Σε αντίθεση με τις λίστες, οι πλειάδες είναι μη μεταλλάξιμες (immutable), δηλαδή, αντικείμενα τύπου tuple δεν μπορούν να τροποποιηθούν μετά τη δημιουργία τους.

Όπως και οι λίστες, οι πλειάδες μπορούν να συνενώνονται να προσπελάζονται με αριθμοδείκτες και να τεμαχίζονται:

```
>>> t1 = (1, 'two', 3)
>>> t2 = ('Mary', 2005, 'George', 2001)
>>> print(t1+t2)
(1, 'two', 3, 'Mary', 2005, 'George', 2001)
>>> print((t1+t2)[2])
>>> print((3*t2)[6])
George
>>> t1[1] = 2
Traceback (most recent call last):
 File "<stdin>", line 1, in <module>
TypeError: 'tuple' object does not support item assignment
```

Η συνάρτηση που ακολουθεί επιστρέφει τους διαιρέτες ενός θετικού ακέραιου **n**:

και οι εντολές που ακολουθούν εκτυπώνουν το άθροισμά τους

```
n = 220; d = divisors(n)
s = 0
for e in d: s += e
print('sum of divisors of', n, 'is =', s)
```

Ο μηχανισμός πολλαπλής ανάθεσης τιμών χρησιμοποιείται συχνά με ακολουθίες σταθερού μεγέθους όπως στις αναθέσεις

```
x, y = (3, 4)
a, b, c = 'xyz'
```

ή με τις συναρτήσεις που επιστρέφουν περισσότερες από μια τιμές

```
def minmax(L):
    minL = L[0];    maxL = L[0]
    for e in L:
        if e < minL: minL = e
        if e > maxL: maxL = e
    return (minL, maxL)

L = [13, 7, 12, 47, 11, 9]
    minL, maxL = minmax(L)
```

Τόσο οι συμβολοσειρές (str) όσο και οι λίστες (list) αλλά και οι πλειάδες (tuple) αποτελούν διαφορετικούς τύπους ακολουθιών (sequences).

Ένα κοινό χαρακτηριστικό που έχουν αυτοί οι τύποι είναι ότι μπορούμε να εφαρμόσουμε στα αντικείμενά τους τις παρακάτω πράξεις:

- · seq[i] για το i-στό στοιχείο της ακολουθίας
- · seq[i:j] για τους χαρακτήρες από τη θέση i μέχρι και τη θέση j-1
- · len(seq) για το μήκος της ακολουθίας
- · seq1 + seq2 για τη συνένωση των δύο ακολουθιών
- · n * seq για την επανάληψη της ακολουθίας seq n φορές

αλλά και τις

- · e in seq επιστρέφει True αν e περιέχεται στην ακολουθία seq
- e not in seq επιστρέφει True αν e δεν περιέχεται στην ακολουθία seq
- · for e in seq για τη σειριακή διάνυση της ακολουθίας seq

Ειδικότερα, για τις συμβολοσειρές, οι οποίες είναι μη μεταλλάξιμες ακολουθίες χαρακτήρων, η Python έχει πολλές ενσωματωμένες μεθόδους, όπως τις παρακάτω:

s.count(t) Μετράει πόσες φορές εμφανίζεται η συμβολοσειρά t μέσα στη συμβολοσειρά s

```
>>> s = 'Python Programming'
>>> print(s.count('o'))
```

s.find(t) Επιστρέφει τον δείκτη θέσης της πρώτης παρουσίας της συμβολοσειράς t στη συμβολοσειρά s, και -1 αν η t δεν υπάρχει μέσα στην s

```
>>> frst = s.find('ro')
```

```
s.rfind(t) Όμοια με τη find αλλά ξεκινώντας από το τέλος
της συμβολοσειράς s.
>>> s = 'Python Programming'
>>> last = s.rfind('n')  # returns 16
s.index(t) Όμοια με την find αλλά με μήνυμα λάθους
(exception) αν η t δεν εμφανίζεται στην s
>>> s.index('x')
Traceback (most recent call last):
  File "<stdin>", line 1, in <module>
ValueError: substring not found
```

```
s.rindex(t) Όμοια με την index αλλά ξεκινώντας από το τέλος της s
```

s.lower() Μετατρέπει σε πεζά όλα τα κεφαλαία γράμματα στη συμβολοσειρά s

```
>>> print('YouTube'.lower())
youtube
```

s.upper() Μετατρέπει σε κεφαλαία όλα τα πεζά γράμματα στη συμβολοσειρά s

```
>>> print('She said: ' + 'Stop it!'.upper())
She said: STOP IT!
```

s.replace(old, new) Αντικαθιστά όλες τις παρουσίες της συμβολοσειράς old στην s με τη συμβολοσειρά new

```
>>> fruit = 'Strawberry'
>>> print(fruit.replace('r', 'R'))
StRawbeRRy
```

s.strip() Αφαιρεί λευκούς χαρακτήρες (white space) από την αρχή και το τέλος της συμβολοσειράς s. Χρήσιμο στην είσοδο δεδομένων

```
name = input('Enter your name: ').strip()
```

s.rstrip() αφαιρεί λευκούς χαρακτήρες μόνο από το τέλος της συμβολοσειράς s.

s.split(d) Χωρίζει τη συμβολοσειρά s σε μέρη, με τον χαρακτήρα d ως διαχωριστικό, και επιστρέφει μια λίστα με τις υπο-συμβολοσειρές της s.

Αν το **d** παραληφθεί τότε νοείται ως διαχωριστικό οποιοσδήποτε λευκός χαρακτήρας (κενό, tab, χαρακτήρας αλλαγής γραμμής). Για παράδειγμα:

```
>>> s = 'Python is the most popular language'
>>> s.split()
['Python', 'is', 'the', 'most', 'popular', 'language']
>>> date = '01/12/2020'
>>> date.split('/')
['01', '12', '2020']
```

Μορφοποίηση εξόδου

Η μορφοποίηση της εξόδου στην Python 3 γίνεται με τη μέθοδο **format**. Για παράδειγμα, οι εντολές

```
name1 = 'Maria'
name2 = 'George'
print('Hello {} and {}'.format(name1, name2))
```

θα εμφανίσουν το μήνυμα Hello Maria and George. Στον πρώτο δείκτη θέσης {} αντιστοιχίζεται η τιμή της μεταβλητής name1 και στον δεύτερο δείκτη θέσης η τιμή της μεταβλητής name2.

Μπορούμε ακόμα να ορίσουμε ρητά τη σειρά της αντιστοίχισης χρησιμοποιώντας δείκτες θέσης:

```
print('Hello {1} and {0}'.format('Michael', 'Anna'))
```

Μπορούμε επίσης να τυπώσουμε συμβολοσειρές σε πεδία οποιουδήποτε μήκους και να τις στοιχίσουμε αριστερά ή δεξιά. Για παράδειγμα, οι εντολές

```
print('Name: {}'.format('George'))

θα εμφανίσουν:
Name: Maria
Name: George

ενώ Οι εντολές
print('Name: {:>6}'.format('Maria'))
print('Name: {:>6}'.format('George'))
```

print('Name: {}'.format('Maria'))

τυπώνουν τα ονόματα στοιχισμένα δεξιά σ' ένα πεδίο 6 θέσεων:

Name: Maria Name: George

Ο χαρακτήρας που χρησιμοποιείται για τη στοίχιση είναι ο κενός χαρακτήρας, αλλά μπορεί να επιλεγεί οποιοποδήποτε άλλος:

```
print('Name: {:_>10}'.format('Maria'))
print('Name: {: >10}'.format('George'))
θα εμφανίσουν
Name: ____Maria
Name: George
Οι συμβολοσειρές μπορούν επίσης να 'κεντραριστούν':
print('Name: {:^10}'.format('Maria'))
print('Name: {:^10}'.format('Manolis'))
Name:
      Maria
Name:
     Manolis
```

Μπορούμε να εμφανίσουμε ένα ορισμένο αριθμό χαρακτήρων από μια συμβολοσειρά και συγχρόνως να στοιχίσουμε δεξιά ή αριστερά:

```
>>> print('Name: {:.4}'.format('Alexander'))
Name: Alex
>>> print('Name: {:_>10.4}'.format('Alexander'))
Name: ____Alex
>>> print('Name: {:_^10.4}'.format('Alexander'))
Name: ___Alex__
```

Μπορούμε να μορφοποιήσουμε, επίσης, την εκτύπωση ακέραιων αριθμών και αριθμών κινητής υποδιαστολής. Για παράδειγμα,

```
>>> print('The meaning of life: {:d}'.format(42))
The meaning of life: 42
>>> print('The meaning of life: {:10d}'.format(42))
The meaning of life:
                             42
>>> print('The meaning of life: {:04d}'.format(42))
The meaning of life: 0042
>>> print('The meaning of life: {:+d}'.format(42))
The meaning of life: +42
>>> print('Absolute zero: {:+d} K'.format(-273))
Absolute zero: -273 K
```

Αν αντί του κωδικού μορφορποίησης **d** χρησιμοποιήσουμε τους κωδικούς **o** ή **x** ή **X**, η εμφάνιση των αριθμών θα γίνει στο οκταδικό ή δεκαεξαδικό σύστημα:

```
>>> print('Christmas is on the {:d}th of December'.format(25))
Christmas is on the 25th of December
```

```
>>> print('Christmas is on the {:o}th of December'.format(25))
Christmas is on the 31th of December
```

```
>>> print('Christmas is on the {:#o}th of December'.format(25))
Christmas is on the 0o31th of December
```

```
>>> print('Christmas is on the {:#x}th of December'.format(25))
Christmas is on the 0x19th of December
```

```
>>> print('Christmas is on the {:#X}th of December'.format(25))
Christmas is on the 0X19th of December
```

```
>>> print('A famous constant: {:f}'.format(math.pi))
A famous constant: 3.141593
>>> print('A famous constant: {:7.3f}'.format(math.pi))
A famous constant: 3.142
>>> print('A famous constant: {:07.3f}'.format(math.pi))
A famous constant: 003,142
>>> print('A famous constant: {:+07.3f}'.format(math.pi))
A famous constant: +03.142
>>> print('A famous constant: {:.21f}'.format(math.pi))
A famous constant: 3.141592653589793115998
* Τα έξι τελευταία ψηφία του \pi στην προηγούμενη σειρά είναι
λάθος...
```

Για την μορφοποίηση πολύ μικρών ή πολύ μεγάλων αριθμών κινητής υποδιαστολής, μπορούμε να χρησιμοοιήσουμε τους κωδικούς **g** ή **e** ή **E**. Για παράδειγμα,

```
>>> print('Avogadro\'s number: {:f}'.format(6.02214086e23))
Avogadro's number: 60221408599999991152640.000000
>>> print('Avogadro\'s number: {:g}'.format(6.02214086e23))
Avogadro's number: 6.02214e+23
>>> print('Avogadro\'s number: {:e}'.format(6.02214086e23))
Avogadro's number: 6.022141e+23
>>> print('Avogadro\'s number: {:.4e}'.format(6.02214086e23))
Avogadro's number: 6.0221e+23
>>> print('Avogadro\'s number: {:12.4e}'.format(6.02214086e23))
Avogadro's number: 6.0221e+23
```

Ένα αρχείο (file) είναι ένα σύνολο από πληροφορίες ή δεδομένα, οργανωμένα με συγκεκριμένο τρόπο, διαθέσιμο στο λειτουργικό σύστημα του υπολογιστή ή σε χρήστες του για επεξεργασία.

Υπάρχουν διαφορετικοί τύποι αρχείων, σχεδιασμένοι για διαφορετικούς σκοπούς. Ένα αρχείο μπορεί να αποθηκεύει μια εικόνα, ένα γραπτό μήνυμα, ένα βίντεο, ένα πρόγραμμα υπολογιστή ή μια μεγάλη ποικιλία άλλων ειδών δεδομένων.

Ορισμένοι τύποι αρχείων μπορούν να αποθηκεύσουν πολλούς τύπους πληροφοριών ταυτόχρονα.

Χρησιμοποιώντας προγράμματα, μπορεί κανείς να ανοίξει (open), να διαβάσει (read), να αλλάξει (edit), να αποθηκεύσει (save) και να κλείσει (close) ένα αρχείο.

Τα αρχεία στα περισσότερα σύγχρονα συστήματα αρχείων αποτελούνται από τρία κύρια μέρη:

- Την κεφαλίδα (header): Περιέχει μετα-δεδομένα σχετικά με τα περιεχόμενα του αρχείου, π.χ., όνομα αρχείου, μέγεθος, τύπος κ.λπ.
- · Τα δεδομένα (data): τα περιεχόμενο του αρχείου
- Ο χαρακτήρας τέλος αρχείου (ΕΟF): ειδικός χαρακτήρας που δείχνει το τέλος του αρχείου

Η Python παρέχει συναρτήσεις για τη δημιουργία και την προσπέλαση αρχείων. Αυτές οι συναρτήσεις χρησιμοποιούν τα λεγόμενα χειριστήρια αρχείων (file handles). Η εντολή

```
fh = open('myfile.txt', 'r')
```

υποδεικνύει στο λειτουργικό σύστημα να ανοίξει το αρχείο με το όνομα myfile.txt για ανάγνωση (reading).

Επειδή η Python χειρίζεται τα αρχεία ως μια ακολουθία γραμμών, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε μια εντολή **for** για να προσπελάσουμε τα περιεχόμενα του αρχείου:

```
for line in fh:
   print(line)
fh.close()
```

Ένας δεύτερος τρόπος να ανοίξουμε ένα αρχείο για ανάγνωση είναι με την εντολή **with**:

```
with open('myfile.txt', 'r') as fh:
  for line in fh:
    print(line)
```

Το πλεονέκτημα είναι ότι δεν χρειάζεται να καλέσουμε την close() ακόμα και στην περίπτωση σφάλματος!

Η δεύτερη παράμετρος της **open** θα μπορούσε να είναι '**w**' για να γράψουμε ή '**a**' για να προσθέσουμε δεδομένα σε ένα αρχείο.

Σημαντικό: Η προεπιλεγμένη κωδικοποίηση (encoding) των χαρακτήρων σε ένα αρχείο εξαρτάται από την πλατφόρμα. Στα λειτουργικό σύστημα Windows, είναι η cp1252, ενώ στο macos και στο linux ή utf-8.

Συνεπως, όταν εργαζόμαστε με αρχεία κειμένου, συνιστάται να καθορίζετε τον τύπο κωδικοποίησης, για παράδειγμα

Είναι το ίδιο εύκολα να γράψουμε δεδομένα σε ένα αρχείο:

```
fh = open('names.txt', 'w')
for i in range(10):
    name = input('Enter your name: ')
    fh.write(name)
fh.close()
```

Μπορούμε επίσης να προσαρτήσουμε δεδομένα σε ένα ήδη υπάρχον αρχείο χρησιμοποιώντας το όρισμα 'a' στην εντολή open:

```
fh = open('names.txt', 'a')
fh.write('Maria')
fh.write('John')
fh.close()
```

Άλλες χρήσιμες συναρτήσεις για την προσπέλαση και επεξεργασία αρχείων είναι οι

fh.read(). Επιστρέφει μια συμβολοσειρά που περιέχει τα περιεχόμενα του αρχείου που σχετίζεται με το χειριστήριο αρχείου fh. Για παράδειγμα, οι εντολές

```
fh = open('names.txt', 'r')
s = fh.read()
fh.close()
print(s)
```

θα τυπώσουν τα περιεχόμενα του αρχείου names.txt.

fh.readline(). Επιστρέφει την επόμενη γραμμή του αρχείου που σχετίζεται με το χειριστήριο αρχείου **fh**.

Για παράδειγμα, θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε τον παρακάτω κώδικα Python για να διαβάσουμε ένα αρχείο:

```
fh = open('names.txt', 'r')
while True:
    line = fh.readline()
    if not line:
        break
# Do something with line
    ...
fh.close()
```